

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 107

“Για την προστασία και ένταξη των αυτοχθόνων πληθυσμών και άλλων νομαδικών και ημινομαδικών πληθυσμών στις ανεξάρτητες χώρες”

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 5 Ιουνίου 1957, στην τεσσαρακοστή σύνοδό της, Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την προστασία και ένταξη των αυτοχθόνων πληθυσμών και άλλων νομαδικών και ημινομαδικών πληθυσμών μέσα στις ανεξάρτητες χώρες, ζήτημα που αποτελεί το έκτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου, Αφού αποφάσισε να λάβουν οι προτάσεις αυτές τη μορφή διεθνούς σύμβασης, Αφού έλαβε υπόψη ότι η Διακήρυξη της Φιλαδέλφειας βεβαιώνει ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να επιδιώκουν την υλική τους πρόοδο και την πνευματική τους ανάπτυξη με ελευθερία και αξιοπρέπεια, οικονομική ασφάλεια και ίσες ευκαιρίες, Αφού έλαβε υπόψη ότι σε διάφορες ανεξάρτητες χώρες υπάρχουν αυτόχθονες πληθυσμοί και άλλοι νομαδικοί και ημινομαδικοί πληθυσμοί οι οποίοι δεν έχουν ακόμα ενταχθεί στην εθνική κοινότητα, και ότι η κοινωνική, οικονομική και μορφωτική τους κατάσταση τους παρεμποδίζει να απολαύσουν πλήρως τα δικαιώματα και πλεονεκτήματα που απολαμβάνουν τα άλλα στοιχεία του πληθυσμού, Αφού έλαβε υπόψη ότι είναι επιθυμητό, τόσο από ανθρωπιστικής άποψης όσο και για το συμφέρον των ενδιαφερόμενων χωρών, να επιδιώξουν τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας των πληθυσμών αυτών με το να αναλάβουν μία ταυτόχρονη δράση πάνω στο σύνολο των παραγόντων που τους έχουν τοποθετήσει μέχρι σήμερα στο περιθώριο των προόδων της εθνικής κοινότητας της οποίας αποτελούν μέρος, Αφού έλαβε υπόψη ότι η αποδοχή των διεθνών κανόνων γενικού χαρακτήρα πάνω στο θέμα θα πραγματοποιηθεί κατά τρόπο που να διευκολύνει την απαραίτητη δράση για την εξασφάλιση της προστασίας των πληθυσμών αυτών, την προοδευτική ένταξη τους στις αντίστοιχες εθνικές κοινότητες και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας τους, Αφού παρατήρησε ότι οι κανόνες αυτοί καταρτίσθηκαν σε συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, την Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τον επισιτισμό και τη γεωργία, την Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για την εκπαίδευση, την επιστήμη και τη μόρφωση και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, σε κατάλληλα επίπεδα, και για τους ανάλογους τομείς τους, και ότι υπάρχει η πρόθεση να επιδιωχθεί η συνεργασία των οργανώσεων αυτών, με συνεχή τρόπο, για τα μέτρα που προορίζονται να ενθαρρύνουν και να εξασφαλίσουν την εφαρμογή αυτών των κανόνων, Αποδέχεται σήμερα, 26 Ιουνίου 1957 την παρακάτω σύμβαση, που θα αναφέρεται ως “Σύμβαση για τους αυτόχθονες και νομαδικούς πληθυσμούς”, 1957.

*ΜΕΡΟΣ Ι.
ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ
Άρθρο 1.*

1. Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται :

- α) στα μέλη των νομαδικών ή ημινομαδικών πληθυσμών μέσα στις ανεξάρτητες χώρες, των οποίων οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες αντιστοιχούν σε ένα στάδιο λιγότερο προχωρημένο από το στάδιο που έχει πραγματοποιηθεί στους άλλους τομείς της εθνικής κοινότητας και τα οποία διέπονται ολοκληρωτικά ή μερικά από ιδιαίτερα έθιμα, παραδόσεις ή από ειδική νομοθεσία,
- β) στα μέλη των νομαδικών και ημινομαδικών πληθυσμών μέσα στις ανεξάρτητες χώρες, τα οποία χαρακτηρίζονται ως αυτόχθονα επειδή κατάγονται από πληθυσμούς που κατοικούσαν στη χώρα ή σε μια γεωγραφική περιοχή στην οποία ανήκει η χώρα, την εποχή της κατάκτησης ή της αποικιοκρατίας και τα οποία, οποιοδήποτε και αν είναι το νομικό τους καθεστώς, διάγουν ζωή περισσότερο σύμφωνη με τους κοινωνικούς, οικονομικούς και μορφωτικούς θεσμούς αυτής της εποχής από τους θεσμούς του έθνους στο οποίο ανήκουν.
2. Για τους σκοπούς αυτής της σύμβασης, ο όρος “ημινομαδικός” περιλαμβάνει τις ομάδες και τα πρόσωπα, τα οποία, αν και έχουν χάσει τα νομαδικά χαρακτηριστικά, δεν έχουν ακόμα ενταχθεί στην εθνική κοινότητα.
3. Οι αυτόχθονες πληθυσμοί, καθώς και οι άλλοι νομαδικοί και ημινομαδικοί πληθυσμοί που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου καθορίζονται, στα παρακάτω άρθρα με τις λέξεις “ενδιαφερόμενοι πληθυσμοί”.

Άρθρο 2.

1. Ανήκει κυρίως στις κυβερνήσεις να εφαρμόζουν προγράμματα συντονισμένα και συστηματικά για την προστασία των ενδιαφερόμενων πληθυσμών και την προοδευτική ένταξή τους στη ζωή των αντίστοιχων χωρών τους.
2. Τα προγράμματα αυτά θα περιλαμβάνουν μέτρα που :
 - α) να επιτρέπουν σ' αυτούς τους πληθυσμούς να απολαμβάνουν, με ίσους όρους, τα δικαιώματα και τις δυνατότητες τις οποίες η εθνική νομοθεσία παρέχει στα άλλα στοιχεία του πληθυσμού,
 - β) να προωθούν την κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη αυτών των πληθυσμών, καθώς επίσης και τη βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου,
 - γ) να δημιουργούν δυνατότητες εθνικής ένταξης, με εξαίρεση κάθε μέτρο για την τεχνητή εξομοίωση αυτών των πληθυσμών.
3. Αυτά τα προγράμματα θα έχουν κυρίως ως αντικείμενο την ανάπτυξη της αξιοπρεπειας, της κοινωνικής χρησιμότητας και της πρωτοβουλίας του ατόμου.
4. Η προσφυγή στη βία ή στον εξαναγκασμό για την ένταξη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών στην εθνική κοινότητα απαγορεύεται.

Άρθρο 3.

1. Ειδικά μέτρα πρέπει να λαμβάνονται για την προστασία των θεσμών, των προσώπων, της περιουσίας και της εργασίας των ενδιαφερόμενων πληθυσμών για τόσο χρονικό διάστημα, όσο η κοινωνική, οικονομική και μορφωτική τους κατάσταση τους εμποδίζει να απολαμβάνουν τη γενική νομοθεσία της χώρας στην οποία ανήκουν.
2. Πρέπει να λαμβάνεται φροντίδα ώστε τέτοια ειδικά μέτρα προστασίας :
 - α) να μη χρησιμεύουν στη δημιουργία ή παράταση μιας κατάστασης διάκρισης,

- β) να μην παραμένουν σε ισχύ παρά μόνο για το χρόνο που υπάρχει η ανάγκη ειδικής προστασίας και στο μέτρο που αυτή η προστασία είναι αναγκαία.
3. Αυτά τα ειδικά μέτρα προστασίας δεν πρέπει να θίγουν την απόλαυση, χωρίς διάκριση, των γενικών δικαιωμάτων τα οποία συνδέονται με την ιδιότητα του πολίτη.

Άρθρο 4.

Στην εφαρμογή των διατάξεων αυτής της σύμβασης σχετικά με την ένταξη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών πρέπει :

- α) να λαμβάνονται δεόντως υπόψη πολιτιστικές και θρησκευτικές αξίες και οι μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου που υπάρχουν στους πληθυσμούς αυτούς, καθώς επίσης και η φύση των προβλημάτων, τα οποία δημιουργούνται σ' αυτούς από συλλογική και ατομική άποψη, κάθε φορά που εκτίθενται σε μεταβολές κοινωνικής και οικονομικής τάξης,
- β) να υπάρχει συνείδηση του κινδύνου που μπορεί να επιφέρει την ανατροπή των αξιών και των θεσμών αυτών των πληθυσμών, εφόσον οι αξίες αυτές και οι θεσμοί δεν μπορούν να αντικατασταθούν με τρόπο κατάλληλο και με την συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων ομάδων,
- γ) να καταβάλλεται προσπάθεια για την εξομάλυνση των δυσκολιών τις οποίες αυτοί οι πληθυσμοί αντιμετωπίζουν στην προσαρμογή τους στις νέες συνθήκες ζωής και εργασίας.

Άρθρο 5.

Στην εφαρμογή των διατάξεων αυτής της σύμβασης σχετικά με την προστασία και την ένταξη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών, οι κυβερνήσεις θα πρέπει :

- α) να επιζητούν τη συνδρομή αυτών των πληθυσμών και των αντιπροσώπων τους,
- β) να παρέχουν σ' αυτούς τους πληθυσμούς τη δυνατότητα να αναπτύξουν πλήρως τις πρωτοβουλίες τους,
- γ) να ενθαρρύνουν με όλα τα δυνατά μέσα την ανάπτυξη μεταξύ των πληθυσμών αυτών των πολιτικών ελευθεριών και τη σύσταση εκλογικών οργάνων ή τη συμμετοχή σ' αυτά.

Άρθρο 6.

Η βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας των ενδιαφερόμενων πληθυσμών και του επιπέδου μόρφωσής τους θα έχει υψηλή προτεραιότητα στα γενικά προγράμματα οικονομικής ανάπτυξης των περιοχών όπου κατοικούν. Τα ιδιαίτερα σχέδια οικονομικής ανάπτυξης αυτών των περιοχών πρέπει επίσης να καταρτίζονται με τρόπο που να ευνοεί μια τέτοια βελτίωση.

Άρθρο 7.

1. Στον καθορισμό των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των ενδιαφερόμενων πληθυσμών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το εθιμικό τους δίκαιο.
2. Αυτοί οι πληθυσμοί θα μπορούν να διατηρήσουν τους θεσμούς και τα έθιμα τους που δεν είναι ασυμβίβαστα με το εθνικό νομικό σύστημα ή με τους στόχους των προγραμμάτων ένταξης.

3. Η εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων αυτού του άρθρου δεν πρέπει να εμποδίζει τα μέλη αυτών των πληθυσμών να απολαμβάνουν, ανάλογα με την προσωπική τους ικανότητα, τα αναγνωρισμένα σ' όλους τους πολίτες της χώρας δικαιώματα και να αναλαμβάνουν τις αντίστοιχες υποχρεώσεις.

Άρθρο 8.

Στο μέτρο που αυτό είναι σύμφωνο με τα συμφέροντα της εθνικής κοινότητας και το εθνικό νομικό σύστημα :

- α) θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς, όσο είναι δυνατό, ιδιαίτερες μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου για την καταστολή των αδικημάτων που γίνονται από τα μέλη αυτών των πληθυσμών,
- β) κάθε φορά που η χρησιμοποίηση αυτών των μεθόδων ελέγχου δεν είναι δυνατή, οι αρχές και τα δικαστήρια που καλούνται να αποφασίσουν θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα έθιμα αυτών των πληθυσμών από ποινικής πλευράς.

Άρθρο 9.

Εκτός από τις περιπτώσεις οι οποίες προβλέπονται από τη νομοθεσία σχετικά με όλους τους πολίτες, η αναγκαστική παροχή προσωπικών υπηρεσιών, με αμοιβή ή όχι, που επιβάλλεται με οποιαδήποτε μορφή στα μέλη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών θα απαγορεύεται και θα τιμωρείται από το νόμο.

Άρθρο 10.

1. Τα άτομα που ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς πρέπει να απολαμβάνουν μια ειδική προστασία έναντι της καταχρηστικής εφαρμογής της προληπτικής κατακράτησης και να διαθέτουν νομικές διαδικασίες για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.
2. Κάθε φορά που οι ποινικές κυρώσεις οι οποίες προβλέπονται από τη γενική νομοθεσία επιβάλλονται στα μέλη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της πνευματικής ανάπτυξης αυτών των πληθυσμών.
3. Πρέπει να προτιμώνται οι μέθοδοι επαναπροσαρμογής περισσότερο από τη φυλάκιση.

ΜΕΡΟΣ II.

ΕΔΑΦΗ

Άρθρο 11.

Το δικαίωμα της ατομικής ή συλλογικής ιδιοκτησίας θα αναγνωρίζεται στα μέλη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών για τα εδάφη που κατέχουν κατά παράδοση.

Άρθρο 12.

1. Οι ενδιαφερόμενοι πληθυσμοί δεν πρέπει να εκτοπίζονται από τα εδάφη στα οποία συνηθίζουν να κατοικούν χωρίς την ελεύθερη συγκατάθεσή τους, εκτός εάν αυτό είναι σύμφωνο με την εθνική νομοθεσία για λόγους που αποβλέπουν στην εθνική ασφάλεια ή στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας ή στο συμφέρον της υγείας

αυτών των πληθυσμών.

2. Όταν σε τέτοιες περιπτώσεις, επιβάλλεται κατ' εξαίρεση μια μετακίνηση, οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να λαμβάνουν εδάφη τουλάχιστον της ίδιας ποιότητας μ' εκείνα που κατείχαν προγενέστερα, τα οποία να τους επιτρέπουν να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους και να εξασφαλίζουν τη μελλοντική ανάπτυξή τους. Όταν υπάρχουν δυνατότητες να βρεθεί μια άλλη απασχόληση και όταν οι ενδιαφερόμενοι προτιμούν να λάβουν μια αποζημίωση σε χρήμα ή σε ειδος, θα αποζημιώνονται έτσι, με την επιφύλαξη κατάλληλων εγγυήσεων.
3. Τα άτομα που εκτοπίζονται μ' αυτό τον τρόπο πρέπει να αποζημιώνονται εξολοκλήρου για κάθε ζημιά ή απώλεια που τους δημιουργείται απ' αυτή την εκτόπιση.

Άρθρο 13.

1. Οι τρόποι μεταβίβασης των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και επικαρπίας της γης που έχουν καθιερωθεί από τα έθιμα των ενδιαφερόμενων πληθυσμών πρέπει να γίνονται σεβαστοί στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας και στο βαθμό που ανταποκρίνονται στις ανάγκες αυτών των πληθυσμών και δεν εμποδίζουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.
2. Πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για να μην μπορούν τα ξένα προς τους πληθυσμούς αυτούς πρόσωπα να επωφελούνται από τα έθιμα ή την άγνοιά τους ως προς τους νόμους για να αποκτήσουν την ιδιοκτησία ή να χρησιμοποιήσουν τη γη που ανήκει στους πληθυσμούς αυτούς.

Άρθρο 14.

Τα εθνικά αγροτικά προγράμματα πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς για ίσες συνθήκες με εκείνες τις οποίες απολαμβάνουν οι άλλοι τομείς της εθνικής κοινότητας όσον αφορά :

- α) στη χορήγηση συμπληρωματικής γης όταν η γη την οποία αυτοί οι πληθυσμοί διαθέτουν είναι ανεπαρκής για να τους εξασφαλίσει τα στοιχεία μιας κανονικής ύπαρξης ή να αντιμετωπίσει την πιθανή αριθμητική τους αύξηση,
- β) στη χορήγηση των απαραίτητων μέσων για την αξιοποίηση της γης που αυτοί οι πληθυσμοί ήδη κατέχουν

ΜΕΡΟΣ III. ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 15.

1. Κάθε Μέλος θα πρέπει, στα πλαίσια της εθνικής του νομοθεσίας, να λαμβάνει ειδικά μέτρα για να εξασφαλίζει στους εργαζομένους που ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς μια αποτελεσματική προστασία όσον αφορά στην πρόσληψη και τους όρους απασχόλησης, κατά το διάστημα κατά το οποίο αυτοί οι εργαζόμενοι δεν απολαμβάνουν την προστασία την οποία ο νόμος παρέχει σε όλους τους εργαζομένους γενικά.
2. Κάθε Μέλος θα κάνει ό,τι είναι δυνατό για την αποφυγή κάθε διάκρισης μεταξύ των εργαζομένων που ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς και των άλλων εργαζομένων, κυρίως, όσον αφορά :

- α) στην πρόσβαση στην απασχόληση, καθώς και στις εργασίες που απαιτούν ειδίκευση,
- β) στην ίση αμοιβή για εργασία ίσης αξίας,
- γ) στην ιατρική και κοινωνική περίθαλψη, την πρόληψη και επανόρθωση των εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, την υγιεινή, την εργασία και τη στέγαση,
- δ) στο δικαίωμα συλλογικής οργάνωσης, το δικαίωμα ελεύθερης ενασχόλησης με όλες τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες που δεν είναι αντίθετες στους νόμους και το δικαίωμα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων με τους εργοδότες ή τις οργανώσεις τους.

ΜΕΡΟΣ IV.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ - BIOTEXNIA KAI AGROTIKEΣ BIOMHANIEΣ

Άρθρο 16.

Τα πρόσωπα τα οποία ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς θα έχουν τις ίδιες διευκολύνσεις στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης, όπως και οι υπόλοιποι πολίτες.

Άρθρο 17.

1. Όταν τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης γενικής εφαρμογής δεν ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες των προσώπων που ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς, οι κυβερνήσεις πρέπει να καθιερώνουν ειδικά μέσα κατάρτισης που να προορίζονται γι' αυτά τα πρόσωπα.
2. Τα ειδικά αυτά μέσα κατάρτισης θα καθορίζονται έπειτα από εμπεριστατωμένη μελέτη του οικονομικού περιβάλλοντος, του βαθμού πολιτιστικής ανάπτυξης και των πραγματικών αναγκών των διαφόρων επαγγελματικών ομάδων αυτών των πληθυσμών. Θα πρέπει κυρίως να επιτρέπουν στους ενδιαφερομένους να λάβουν την απαραίτητη εκπαίδευση για την άσκηση των επαγγελμάτων στα οποία αυτοί οι πληθυσμοί έχουν αποδειχθεί κατά παράδοση ικανοί.
3. Αυτά τα ειδικά μέσα κατάρτισης πρέπει να παρέχονται για τόσο χρόνο όσο ο βαθμός πολιτιστικής ανάπτυξης των ενδιαφερομένων το απαιτεί. Στα προχωρημένα στάδια της διαδικασίας ένταξης θα πρέπει να αντικαθίστανται με τα μέσα που προβλέπονται για τους υπόλοιπους πολίτες.

Άρθρο 18.

1. Η βιοτεχνία και οι αγροτικές βιομηχανίες των ενδιαφερόμενων πληθυσμών πρέπει να ενθαρρύνονται ως παράγοντες οικονομικής ανάπτυξης με τρόπο που να υποβοηθεί τους πληθυσμούς αυτούς στην εξύψωση του βιοτικού τους επιπέδου και την προσαρμογή τους στους σύγχρονους τρόπους παραγωγής και κυκλοφορίας εμπορευμάτων.
2. Η βιοτεχνία και οι αγροτικές βιομηχανίες πρέπει να αναπτύσσονται με τέτοιο τρόπο ώστε να διασώζεται η πολιτιστική κληρονομιά αυτών των πληθυσμών και να βελτιώνονται οι καλλιτεχνικές αξίες τους και οι τρόποι πολιτιστικής τους έκφρασης.

*ΜΕΡΟΣ V.
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ.
Άρθρο 19.*

Τα υπάρχοντα συστήματα κοινωνικής ασφάλειας θα επεκτείνονται προοδευτικά, στο μέτρο του δυνατού, με τρόπο που να καλύπτουν :

- α) τους μισθωτούς που ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς,
- β) τα άλλα πρόσωπα που ανήκουν σ' αυτούς τους πληθυσμούς.

Άρθρο 20.

1. Οι κυβερνήσεις θ' αναλαμβάνουν την ευθύνη να θέτουν στη διάθεση των ενδιαφερόμενων πληθυσμών ειδικές υπηρεσίες υγείας.
2. Η οργάνωση αυτών των υπηρεσιών θα βασίζεται στη συστηματική μελέτη των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών συνθηκών των ενδιαφερόμενων πληθυσμών.
3. Η ανάπτυξη αυτών των υπηρεσιών θα συμβαδίζει με την εφαρμογή γενικών μέτρων κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής προόδου.

*ΜΕΡΟΣ VI.
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ.
Άρθρο 21.*

Πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για να εξασφαλίζεται στα μέλη των ενδιαφερόμενων πληθυσμών η δυνατότητα εκπαίδευσης σ' όλα τα επίπεδα ανάλογης μ' αυτήν του υπόλοιπου πληθυσμού της εθνικής κοινότητας.

Άρθρο 22.

1. Τα προγράμματα εκπαίδευσης που προορίζονται για τους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς θα προσαρμόζονται, όσον αφορά στις μεθόδους και τεχνικές, στο βαθμό κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ένταξης αυτών των πληθυσμών μέσα στην εθνική κοινότητα.
2. Η εκπόνηση τέτοιων προγραμμάτων πρέπει κανονικά να προηγείται των εθνολογικών μελετών.

Άρθρο 23.

1. Τα παιδιά τα οποία ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς πρέπει να διδάσκονται γραφή και ανάγνωση στη μητρική τους γλώσσα, ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατό, στη γλώσσα που χρησιμοποιείται συνήθως από την ομάδα στην οποία ανήκουν.
2. Πρέπει να εξασφαλίζεται η προοδευτική μετάβαση από τη μητρική γλώσσα ή την τοπική διάλεκτο στην εθνική γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες της χώρας.
3. Πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα, στο μέτρο του δυνατού, για τη διατήρηση της μητρικής γλώσσας ή της τοπικής διαλέκτου.

Άρθρο 24.

Η βασική εκπαιδευση πρέπει να αποβλέπει στην παροχή στα παιδιά τα οποία ανήκουν στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς γενικών γνώσεων και ικανοτήτων οι οποίες θα τα βοηθήσουν στην ένταξή τους στην εθνική κοινότητα.

Άρθρο 25.

Πρέπει να λαμβάνονται μέτρα εκπαιδευτικού χαρακτήρα στους άλλους τομείς της εθνικής κοινότητας και ιδιαίτερα σ' εκείνους οι οποίοι βρίσκονται σε πιο άμεση επαφή με τους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς για την εξάλεψη των προκαταλήψεων οι οποίες ίσως υπάρχουν σχετικά μ' αυτούς τους πληθυσμούς.

Άρθρο 26.

1. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα που να προσαρμόζονται στις κοινωνικές και πολιτιστικές ιδιομορφίες των ενδιαφερόμενων πληθυσμών για να γνωρίζουν σ' αυτούς τα δίκαιωματα και τις υποχρεώσεις τους, κυρίως, όσον αφορά στην εργασία και τις κοινωνικές υπηρεσίες.
2. Γραπτές μεταφράσεις και πληροφορίες ευρέως διαδεδομένες στις γλώσσες αυτών των πληθυσμών θα χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτό, εφόσον κρίνεται απαραίτητο.

ΜΕΡΟΣ VII.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Άρθρο 27.

1. Η κυβερνητική αρχή που είναι μεπεύθυνη για τα ζητήματα που αποτελούν το αντικείμενο αυτής της σύμβασης πρέπει να ιδρύει ή να αναπτύσσει υπηρεσίες επιφορτισμένες με τη διαχείριση αυτών των προγραμμάτων.
2. Αυτά τα προγράμματα πρέπει να περιλαμβάνουν :
 - a) το σχεδιασμό, συντονισμό και την πρακτική εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων τα οποία αποβλέπουν στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη αυτών των πληθυσμών,
 - β) την πρόταση στις αρμόδιες αρχές για νομοθετικά και άλλα μέτρα,
 - γ) τον έλεγχο για την εφαρμογή αυτών των μέτρων.

ΜΕΡΟΣ VIII.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Άρθρο 28.

Η φύση και η έκταση των μέτρων τα οποία πρέπει να λαμβάνονται για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης πρέπει να καθορίζονται με ελαστικότητα, αφού ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες σε κάθε χώρα συνθήκες.

Άρθρο 29.

Η εφαρμογή των διατάξεων αυτής της σύμβασης δεν πρέπει να θίγει τα ευεργετήματα που έχουν παραχωρηθεί στους ενδιαφερόμενους πληθυσμούς σύμφωνα με διατά-

ξεις άλλων συμβάσεων ή συστάσεων.

Άρθρο 30.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 31.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που την επικύρωσή τους έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει, για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 32.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.
Η καταγγελία θα ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.
2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο, μέσα σε ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 33.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί στα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που θα του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχουν κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα επισημαίνει στα Μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσει να ισχύει η σύμβαση αυτή.

Άρθρο 34.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας που θα έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα.

Άρθρο 35.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 36.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - a) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 32 την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση.
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν τη νέα αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 37.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά .